

HOF VAN JUSTITIE
dienende als beroepsinstantie van het Advocaten Tuchtcollege

In de zaak van

Essed, Serena ~~Natasha~~ Nikita
advocaat,
kantoorhoudende te Paramaribo,
appellante, hierna te noemen "Essed",
gemachtigde: Mr. M.G.A. Vos, advocaat,

tegen

Stanton, Eric James,
wonende in Paramaribo,
geïntimeerde, hierna te noemen "Stanton",
gemachtigde: Mr. H.S. Monorath, advocaat,

naar aanleiding van het door Essed ingestelde hoger beroep tegen de beslissing van het Advocaten Tuchtcollege (hierna ATC genoemd) van 26 februari 2021 (no.19/27) tussen Stanton als klager en Essed als advocaat tegen wie de klacht is ingediend (hierna de bestreden beslissing), spreekt de fungerend-president, in naam van de Republiek, op de voet van artikel 54 e.v. van de Advocatenwet (S.B. 2004 No. 42 zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2015 No. 42) de navolgende beslissing uit.

1. De procedure in hoger beroep

1.1 Het Hof heeft kennis genomen van:

- de processtukken van het geding in eerste aanleg;
- de memorie van grieven die de Griffie van het Hof van Justitie van Essed heeft ontvangen op 01 april 2021 in verband met het door haar ingestelde hoger beroep tegen de beslissing van het ATC;
- het proces-verbaal van het verhandelde in Raadkamer van het Hof van Justitie op 22 juni 2021;
- het strafdossier ten name van Stanton;
- de conclusie tot uitlating zijdens Essed d.d. 27 augustus 2021;
- de conclusie tot uitlating zijdens Stanton d.d. 31 augustus 2021.

1.2 De uitspraak van de beslissing is bepaald op heden.

2. De ontvankelijkheid van het beroep

Essed heeft op 3 maart 2021 door tussenkomst van de secretaris van het ATC het afschrift van de bestreden beslissing ontvangen en heeft op 1 april 2021 hoger beroep daartegen aangetekend. Essed is, nu zij binnen de in artikel 56 lid 1 van de

Advocatenwet gestelde termijn van 30 dagen hoger beroep heeft aangetekend tegen de bestreden beslissing, ontvankelijk in het ingestelde hoger beroep.

3. De feiten

- 3.1 Stanton heeft op verzoek van de heer Charles Eduard Kortstam (hierna te noemen Kortstam) een deel van diens huurachterstand betaald aan Stichting Sekrepatu door middel van het doen van een deelbetaling van € 500,- ten kantore van Essed, die namens de Stichting Sekrepatu de huurachterstand incasseerde. Op de daartoe afgegeven kwitantie is "*rechtsbijstand inzake woning Sekrepatu/Kortstam C.E.*" geschreven in plaats van "aflossing deelbetaling van de huurachterstand".
- 3.2 Essed heeft toegegeven dat Stanton met haar had gesproken over de huurachterstand van de heer Kortstam en dat betreffende deelbetaling op haar kantoor is ontvangen, maar dat er sprake is geweest van een administratieve fout, te weten een verschrijving, op de kwitantie welke aan Stanton is afgegeven.
- 3.3 Van de Stichting Sekrepatu vernam Kortstam dat de huurachterstand niet volledig was aangezuiverd, hetgeen hem aanleiding gaf aangifte te doen tegen Stanton terzake artikel 370 en 381 wetboek van strafrecht.
- 3.3. Stanton heeft zich op 3 juni 2017 moeten aanmelden bij de politie van het Bureau Kwatta, waar hij op grond van hiervoren genoemde strafbare feiten in verzekering is gesteld.

4. De procedure in eerste aanleg

- 4.1 Stanton heeft bij het ATC gevorderd dat er maatregelen worden getroffen tegen Essed voor het leed welke hij heeft moeten ondergaan en heeft voorts gevorderd dat zijn naam wordt gezuiverd bij Kortstam, Stichting Sekrepatu en de politie.
- 4.2. Als grondslag heeft Stanton aangevoerd dat hij als gevolg van het onzorgvuldig handelen van Essed in verzekering is gesteld, doordat er ten onrechte op een kwitantie vermeld stond "*rechtsbijstand inzake Woning stichting Sekrepatu/Kortstam*" in stede van "*aflossing deelbetaling*".
- 4.3 Het ATC heeft hierna, verkort weergegeven, in de bestreden beslissing met de daarin vermelde gronden, de klacht van Stanton gegrond verklaard en Essed de tuchtmaatregel van berisping opgelegd.

5. De grieven

Essed heeft een elftal grieven aangevoerd tegen de bestreden beslissing, die hieronder verkort en zakelijk zijn weergegeven.

Grievens 1, 4, 5, 7, die zich lenen voor gezamenlijke behandeling betreffen het betoog van Essed dat het ATC ten onrechte heeft aangenomen dat zij onbereikbaar was.

Volgens Essed heeft het ATC ten onrechte in overweging 2 van de bestreden beslissing als vaststaand feit aangenomen, dat Stanton daags na de deelbetaling van de huurachterstand telefonisch contact heeft gemaakt met haar, Essed, om de afgegeven kwitantie te corrigeren en dat hij hierbij heeft begrepen dat hij

teruggebeld zou worden. Tevens heeft het ATC ten onrechte aangenomen dat zij, Essed, onbereikbaar was ten tijde dat Stanton in verzekering werd gesteld. Volgens Essed heeft zij nimmer enig bericht ontvangen dat Stanton haar ter zake de kwitantie probeerde te bereiken. Indien Stanton haar niet telefonisch kon bereiken, dan had hij altijd de mogelijkheid om persoonlijk bij haar op kantoor te komen. Dit heeft hij echter niet gedaan. Het ATC is, aldus Essed, voorbij gegaan aan de eigen verantwoordelijkheid van Stanton.

Grievens 2, 6, die zich eveneens lenen voor gezamenlijke behandeling betreffen het betoog van Essed over het emotioneel belang in het tuchtrecht en het onterechte uitgangspunt van het ATC dat Stanton vanwege een onjuiste omschrijving op de kwitantie in verzekering is gesteld.

Het ATC heeft ten onrechte de klacht van Stanton gegrond verklaard en ook niet aan haar motiveringsplicht voldaan. De klacht van Stanton is volgens Essed gebaseerd op genoegdoening van veroorzaakt leed. Zulks kan worden gekwalificeerd als zuiver emotioneel belang, hetgeen geen rechtens te respecteren belang is in het tuchtrecht. Het ATC is in de overwegingen van haar beslissing stelselmatig ervan uitgegaan dat Stanton vanwege een onjuiste omschrijving op de kwitantie in verzekering is gesteld. Volgens Essed is Stanton niet in verzekering gesteld vanwege de omissie op de kwitantie, doch vanwege het feit dat hij niet kon verantwoorden wat hij met de rest van het ontvangen geld ad € 2.320,- had gedaan.

Grief 3, betreft het betoog over het ten onrechte ontvangen van Stanton in zijn klacht door het ATC.

Volgens Essed heeft het ATC Stanton ten onrechte ontvangen in zijn klacht en ten onrechte aangegeven dat partijen over en weer de zaak op hun beloop hebben gelaten waardoor er geen schikking is bereikt. Hiertoe stelt zij dat zij conform de gemaakte afspraken een concept verontschuldigungsbrief via zijn gemachtigde aan Stanton heeft doen toekomen om te trachten te schikken, doch heeft Stanton hierop niet gereageerd. Volgens Essed heeft zij pas op 30 november 2020 een reactie van Stanton ontvangen waarbij hij heeft aangegeven niet akkoord te gaan met de door haar geconcipeerde verontschuldigungsbrief.

Grief 8 betreft het standpunt over de onterechte toepassing van artikel 9a ere-regelen

Volgens Essed verwijst het ATC ten onrechte in overweging 4.4 naar artikel 9a van de ere-regelen voor Advocaten in Suriname, omdat dit artikel toeziet op het op orde hebben van de financiële administratie in de relatie tussen advocaat en cliënt. Dit artikel heeft geen betrekking op Stanton, omdat hij geen cliënt van Essed was.

Grief 9. Geen schending zorgplicht

Essed betoogt dat het ATC in overweging 4.5 ten onrechte tot de bevinding dat zij haar zorgplicht heeft geschonden, het vertrouwen in de advocatuur en de goede naam van Stanton heeft geschaad. Zij heeft voor wat betreft de kwitantie niet onmiddellijk actie ondernomen, omdat zij er geen kennis van droeg dat het een verschrijving bevatte.

Grief 10. Ten onrechte heeft het ATC aangenomen dat Kortstam de boodschap zou hebben gekregen dat Stanton geen enkele betaling zou hebben verricht.

Volgens het betoog van Essed, stelt het ATC in overweging 2.2 ten onrechte als deel van de feiten van de zaak dat Kortstam de boodschap zou hebben gekregen dat Stanton geen enkele betaling zou hebben verricht. Essed stelt dat zij gelijk na de betaling die door Stanton is gepleegd een bericht hierover heeft gestuurd naar Stichting Sekrepatu, waarna zij op de afgesproken wijze de gelden aan genoemde Stichting heeft afgedragen. Stichting Sekrepatu had volgens Essed geen reden om aan te geven dat er geen betaling was verricht.

Grief 11 over de opgelegde tuchtmaatregel en het verwijt

Essed acht de opgelegde tuchtmaatregel onevenredig zwaar. Indien haar toch enig verwijt treft, bestaat er volgens haar betoog geen evenwicht tussen het verwijt en de opgelegde tuchtmaatregel van berisping.

6. De vordering in hoger beroep

Essed concludeert op bovengenoemde gronden tot vernietiging van de beslissing van het Advocaten Tuchtcollege waarvan beroep en opnieuw rechtdoende de klacht als ongegrond te verklaren.

7. Het standpunt van Stanton in hoger beroep.

Verkort weergegeven, blijft Stanton volharden in het eerder door hem ingenomen standpunt bij het ATC dat Essed handelingen heeft gepleegd als gevolg waarvan zijn goede naam en eer zijn aangetast.

8 De beoordeling

8.1 Advocaten zijn op grond van artikel 37 van de Advocatenwet aan tuchtrechtspraak onderworpen ter zake van:

- enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die zij als advocaat behoren te betrachten ten opzichte van degenen wier belangen zij als zodanig behartigen of behoren te behartigen,

- ter zake van inbreuken op de ordebesluiten en

- ter zake van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Ingevolge het bepaalde in artikel 17 lid 2 van de Advocatenwet zijn de ere-regelen op advocaten van toepassing. Deze ere-regelen, ook wel gedragsregels genoemd, kunnen als leidraad dienen bij de beantwoording van de vraag of de tuchtrechtelijke norm van artikel 37 van de Advocatenwet is geschonden. Om te bepalen wat de advocaat in het concrete geval heeft te doen of heeft na te laten is de tuchtrechter vaak genoodzaakt zich uit te laten over de strekking van een gedragsregel. Daarbij zal rekening dienen te worden gehouden met voortschrijdende ontwikkelingen binnen de advocatuur, met name met veranderde opvattingen over hetgeen een behoorlijk advocaat al dan niet betaamt. Hierop zal in het navolgende worden ingegaan.

In de gevallen waarin de aangedragen grieven elkaar overlappen, verband houden met elkaar danwel waar er in herhaling wordt getreden zal het Hof deze dan ook gezamenlijk bespreken.

Het Hof overweegt dat de kern van de klacht van Stanton tegen Essed is, zijn inverzekeringsstelling die volgens zijn stelling heeft plaatsgevonden op grond van de administratieve fout die Essed op de kwitantie van betaling heeft gepleegd. Het Hof zal zich daarom eerst toespitsen op de grieven 2 en 6 die betrekking hebben op deze kern, en vervolgens op de overige grieven voor zover die nog relevant zullen worden geacht.

8.2 Grieven 2 en 6

Vanwege deze twee grieven heeft het Hof het wenselijk geacht het strafdossier ten name van Stanton op te vragen. Uit de inhoud van de in het strafdossier aanwezige processtukken, onder andere het proces-verbaal van aangifte, de verschillende verklaringen van Stanton, en bankafschriften ten name van de aangever Kortstam, leidt het Hof af dat Stanton niet terzake de verschrijving op de aan hem verstrekte kwitantie in verzekering is gesteld. Stanton is in verzekering gesteld vanwege het feit dat hij een geldbedrag van de bankrekening van de heer Kortstam heeft opgenomen en een groot deel van dit geldbedrag ten eigen bate heeft aangewend. In dat licht heeft de heer Kortstam aangifte tegen Stanton gedaan en niet op basis van de bedoelde kwitantie waarop enige administratieve verschrijving is gepleegd. Bovendien blijkt geenszins uit de inhoud van het politiedossier dat Stanton melding maakt van de verschrijving die Essed heeft gepleegd op de aan hem verstrekte kwitantie. Integendeel heeft hij, Stanton, blijkens de processen-verbaal van politieverhoren toegegeven danwel erkend dat hij misbruik heeft gemaakt van het vertrouwen dat de heer Kortstam in hem had. Het standpunt van Stanton dat de onzorgvuldigheid van de verschrijving op de in opdracht van Essed uitgeschreven kwitantie en de late overmaking naar Stichting Sekrepatu door Essed hebben geleid tot zijn inverzekeringsstelling, gaat dus niet op. Hetgeen hiervoor is overwogen, brengt het Hof tot het oordeel dat de administratieve verschrijving op de kwitantie niet tot de door Stanton beweerde consequenties heeft geleid danwel doorslaggevend is geweest voor zijn inverzekeringsstelling, zodat Essed geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. De slotsom is, dat deze twee grieven doel treffen.

8.3 Grieven 1,3,4,5,7,8,9 en 10

Bij de beoordeling van de grieven 2 en 6 is reeds komen vast te staan dat de administratieve verschrijving op de kwitantie niet doorslaggevend is geweest voor de inverzekeringsstelling van Stanton. Daar dit de reden is geweest voor Stanton om deze klacht tegen Essed in te dienen en de grieven 2 en 6 deze klacht volledig bestrijken, zal het Hof de overige grieven onbesproken laten. Dit, omdat ze tot geen ander oordeel zullen leiden.

Het Hof ontkomt overigens niet aan de indruk dat Stanton de gevolgen van zijn verwijtbaar gedrag niet wenst te dragen. Bij het Hof bestaat de indruk dat Stanton de gevolgen van zijn verwijtbaar gedrag wenst af te wentelen op Essed door zich te verschuilen achter de administratieve verschrijving, die kennelijk een administratieve kracht van Essed op de kwitantie heeft gepleegd, middels het

indienen van een tuchtklacht tegen Essed, hetgeen het Hof kwalificeert als een vorm van misbruik van het tuchtprocesrecht. Daarbij neemt het Hof ook in overweging dat op een ieder die een betaling pleegt, de verantwoordelijkheid ligt om bij het in ontvangst nemen van een kwitantie van betaling ter plekke te lezen wat de ontvanger daarop heeft vermeld. Zodoende kan in geval van een gebleken gepleegde omissie daarop, die omissie gelijk onder de aandacht van de verstrekker van de kwitantie worden gebracht en gecorrigeerd. Deze zelfde verantwoordelijkheid geldt dus ook voor Stanton, hetgeen hij zoals uit de feiten en omstandigheden blijkt niet in acht heeft genomen. Dat Essed voor hem onbereikbaar was om die omissie te corrigeren doet hieraan niet af. Stanton had, zoals Essed terecht in haar grieven opwerpt, de mogelijkheid om persoonlijk bij haar op kantoor langs te lopen voor het corrigeren van deze omissie, hetgeen Stanton eveneens heeft nagelaten.

8.4 Conclusie

Het Hof komt op grond van de hierboven besproken grieven tot de conclusie dat Essed niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De beslissing van het ATC zal daarom worden vernietigd en opnieuw rechtdoende, de klacht van Stanton ongegrond worden verklaard.

- 8.5 Gelet op het publieke belang van kennisneming van onderhavige materie zal het Hof tevens beslissen dat een afschrift van deze beslissing zal worden bekendgemaakt c.q. gepubliceerd op de uitspraken databank van de website van het Hof van Justitie (www.rechtspraak.nl).

9. De beslissing in hoger beroep

Het Hof:

- 9.1. vernietigt de bestreden beslissing van het Advocaten Tuchtcollege d.d. 26 februari 2021, bekend onder nummer 19/27;

En opnieuw rechtdoende:

- 9.2. verklaart de klacht van Stanton ongegrond;
- 9.3. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing zal worden bekendgemaakt c.q. gepubliceerd op de uitsprakendatabank van de website van het Hof van Justitie (www.rechtspraak.nl).

Aldus gegeven door mr. D.D. Sewratan, fungerend-president, mr. S.M.M. Chu en mr. M.C. Mettendaf, leden en door de fungerend-president uitgesproken ter openbare zitting van het Hof van Justitie te Paramaribo op 14 december 2023 in tegenwoordigheid van mr. C.R. Tamsiran-Harris, fungerend-griffier.

w.g. C.R. Tamsiran-Harris

w.g. D.D. Sewratan
w.g. S.M.M. Chu
w.g. M.C. Mettendaf

Voor afschrift
De Griffier van het Hof van Justitie,

mr. M.E. van Genderen-Relyveld

